

Nedělejte dětem sluhy, varuje Lidmila Pekařová

S výchovou dětí jsou stále větší problémy. Bezradně se díváme na naše potomky a ptáme se sami sebe, kde jsme udělali chybu. Jak je možné, že naši prarodiče to zvládali s přehledem?

Vedeme děti k nesamostatnosti

„Vychováváme si ze svých dětí pážata. Poskytujeme jim nepřiměřený servis, že v dospělosti by si měly vydělat na personál,“ říká Lidmila Pekařová. Děti se mají s nástupem do školy zapojit do chodu domácnosti. Mají mít jasně definované povinnosti i vymezený čas jenom samy pro sebe.

„Často s dítětem jednáme, jako by nemělo ruce a nohy. Zvláště některé matky se ke svým synům chovají, jako by byli postižení a neschopností rozlišit, kterou dírou se najedí,“ nebere si servítky klinická psycholožka Lidmila Pekařová.

Dětská svoboda není flákání po ulicích

Naši předci podle ní uměli vychovat děti brilantně. Selka ani sedlák nechodili po přednáškách o výchově a nelistrovali v knihách. Dokázali své potomky připravit na život. „Děti věděly, že když přijdou ze školy, mají jasně dané povinnosti. Jeden šel na klásky, další nakrmil králíky a třetí sourozenec šel posbírat vejce. Každý věděl, co ho doma čeká a co má udělat,“ vysvětluje Lidmila Pekařová.

Dnešní děti se věnují jenom škole a kroužkům. Domácnost je na rodičích. Proč je tolik důležité, aby se začátkem školní docházky školák doma otřel sporák, vynesl koš nebo srovnal boty? „Samozřejmě, že my to uděláme rychleji a lépe. Jenomže my potřebujeme našeho syna, nebo dceru za něco pochválit,“ upozorňuje Lidmila Pekařová.

Dítě ví, že je v domácnosti platné a je tím pádem i spokojené. Zvláště, když se mu nedaří příliš ve škole, je potřeba, aby domov bylo místo, kde má úspěch. „Dětská svoboda, to není flákání po ulicích. To je splnění úkolů do školy a domácnosti. Potom si dítě dělá, co chce, a do toho my nezasahujeme,“ uvádí Lidmila Pekařová.

Kdopak se tu vzteká

Jsou to rodiče, kdo dělá z dětí vzteklé a uječené spratky. Jak k tomu dojde? Napomínáním, zákazy a negací. „Nechod tam. To nesmíš dělat. To jsou věty, které neustále opakujeme. Místo, abychom poradili, jak to udělat správně,“ říká Lidmila Pekařová. Právě neustálé napomínání vzbuzuje agresi a vzdor.

Co ale dělat ve chvíli, kdy se dítě chová špatně? „Odklidím ho a nevšímám si ho. Ono moc dobře ví, že se nechová dobře. Opustím ho, aby mělo signál, že když se chová špatně, nemá nic. Nikdo na něj nemluví, nic mu nenabízí. Špatné chování ignorujeme,“ vysvětluje Lidmila Pekařová.

Nemluvte za dítě

Chcete, aby vaše dítě bylo vstřícné, sebevědomé a solidní? Tak mu nedělejte mluvčího. Nechte si, ať si v restauraci samo řekne číšníkovi, co bude jíst. Naučte ho asertivitě. „Když se budete neustále chovat, jako by ani vedle vás nebyly, vychováte z nich outsidersy,“ dodává Lidmila Pekařová.